

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Hvi er Herrens Ord forsvundet af hans Hus?

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 5. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1810_139A-txt-shoot-idm326.pdf (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

At prædike er at forkynde Folket Herrens Ord, og noget mer Upassende kan da ei være, end at prædike i et øde Rum. Ikke desmindre har den Uskik taget Overhaand, at de theologiske Kandidater holde deres Prøveprædiken i tomme Huse, kun i Overværelse af deres Dommer og stundum nogle Faa, som Bekendtskab eller Nysgerrighed dreve did. Kun tvende Kaar og begge onde har da Prædikanten; thi enten maa han kold, som det sømmer sig for de tomme Stole, oplæse sin Tale, eller han maa stande der med fremhyklet Varme og udregnede Gebærder. Gør han Hint, hvoraf kan da Dommeren vide, om han med Følelse og Kraft vil kunne forkynde Ordet i Menigheden; vælger han det Sidste, staar han ikke da som en forfængelig Gøgler paa det hellige Sted, og kan han vel nedlade sig dertil, dersom han veed og føler, hvis Ærinde det er, han skulde røgte? Vil man undskylde en saadan Uskik dermed, at ei faa Kandidater træde op med deres Prøveklud i bogstavelig Forstand, og at denne ligesaalidt fortiente at fremstilles for en Menighed, som det var Synderen muligt at gjøre det uden Frygt og Bævelse, da maa Man vel spørge: er det 6Ret at bygge en Uskik paa den anden, eller bør ikke meget mer begge med hinanden udryddes? Ingen maa vove at træde frem for sin Dommer, før han ved Flid og Øvelse har naaet i det mindste Hælvten af den Færdighed, hans Anlæg tillade, men da bør han ogsaa stilles i en Forsamling, om hvilken han kan tro, den kom for at opbygges. Da, men ogsaa kun da kan det mærkes, om Ordet udvælder fra hans eget Hierte og om han forstaar at tale til Siælene. Jeg tør tro, at dette er saa uimodsigeligt, og Sagen selv saa vigtig, at det høiærværdige theologiske Facultet intet Øieblik vil tøve med at raade Bod paa denne Uskik.